

[Lundberg.]

mindst fra en Rigsdagsmands Side — gives Anledning til Mistanke om, at Paavirkning over for Valutakontoret kan finde Sted, endogsaa paa en uhæderlig Maade, og jeg har derfor som Formand for det Udvalg, der har behandlet nærværende Lovforslag, allerede under Udvalgsforhandlingerne faaet en Opfordring fra Socialdemokrater og Radikale om at rejse dette Spørgsmaal i Udvalget og afæske det ærede Medlem Hr. Prieme en Erklæring. Han har imidlertid ikke ønsket at svare i Udvalget, men har henvist til, at dette Forhold kunde jo drøftes her i Folketinget. Ærede Medlemmer vil derfor forstaa, at jeg har maattet vælge denne Vej. Vi nemlig, der er utilfredse med det ærede Medlems Udtalelser, henviser til en Udtalelse, som det ærede Medlem har fremsat, og som findes paa Sp. 1696, hvor det ærede Medlem, henvendt til Socialdemokrater og Regeringsbænkene, bl. a. siger:

„Der er adskillige andre Forhold, som maaske vil mere de ærede Medlemmer lidt mindre, naar de engang kommer frem. Det kan jo ikke skjules, at efterhaanden som Staten paa mange Omraader griber ind i det private Erhvervsliv, hvorved der sker mange Uligheder og Fordelinger, er der Forhold, som i høj Grad er Genstand for Samtaler ude i Befolkningen, selv om de ikke bliver Genstand for offentlig Debat.“

og sammenholder denne Udtalelse med en Erklæring, som det ærede Medlem har fremsat paa et Møde paa Børsen, umiddelbart efter et Udvalgmøde her i Rigsdagen, og som er refereret i en Del af Dagspressen, bl. a. i „Berlingske Tidende“s Aftenudgave, hvori det ærede Medlem siger til de paagældende Repræsentanter for Pressen:

„Det, der falder mest i Øjnene, er den store Ulighed; man kan ikke faa en vis Ret, medmindre man kender en Rigsdagsmand eller en Minister. Det kunde være interessant at vide, hvor mange Tildelinger der egentlig gaar over Rigsdagen. Afgørelserne ligger i Sidegangene paa Christiansborg.“

Se, disse Udtalelser kan jo ikke forstaaes paa den Maade, at der hermed er sagt, at en Række Rigsdagsmænd har været Erhvervene behjælpelige med at klage til Valutakontoret, saadan som man er andre Klagere behjælpelig, naar det drejer sig om Ministeriet, naar det drejer sig om Ulykkesforsikringsraadet, Invalidforsikringsraadet, og hvad det nu end kan være, idet man hjælper disse Medborgere med at forebringe deres

Klage, saaledes at alt bliver lagt klart til, at en Afgørelse kan træffes. Nej, det kan ikke være Meningen, thi der findes jo ikke en Rigsdagsmand, som ikke har været i den Situation at have ladet en saadan Klage gaa videre. Det, som vi maa faa ud af disse Udtalelser, kan kun være, at det ærede Medlem Hr. Prieme har sigtet, ja, hele Rigsdagen for, at der finder Paavirkning af Valutacentralen Sted her, saaledes at visse erhvervsdrivende forfordes i Kraft af denne Indblanding fra Rigsdagsmænds Side. Naar man ved, med hvilken Glæde den Slags forblommede Udtalelser mange Gange modtages i en vis Presse, er man ikke forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Priemes Udtalelser netop er blevet opfattet paa den Maade, at her var noget i Retning af Korruption. Derfor vil jeg gerne bede det ærede Medlem, der ikke har ønsket at svare i Udvalget, om her fra Talerstolen at gøre Rede for, hvad han mener med, at Udstedelsen af Valutaattester afgøres i Sidegangene paa Christiansborg.

Ordføreren (Hans Nielsen): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup indledede sin Tale med en Beklagelse over, at det af Handelsministeren fremsatte Lovforslag var fattigt begrundet. Denne Udtalelse forbavtede mig i høj Grad, og efterhaanden som det ærede Medlems Tale skred frem, tror jeg, de fleste Medlemmer her i Salen kom til den Overbevisning, at er Ministerens Lovforslag fattigt begrundet, saa er Venstres Forslag blevet endnu fattigere begrundet af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Det ser saaledes ikke godt ud for Venstres Forslag, efter hvad der foreligger indtil dette Øjeblik, men Partiets Fører er jo indtegnet paa Talerlisten, og det er muligt, at han kan gribe afgørende ind i Slagets Gang paa et senere Tidspunkt af Aftenen, men jeg tror nu ikke, det hjælper noget.

For øvrigt forstaaer jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Himmelstrup klager over en fattig Begrundelse. Den 16. Februar nedsatte Ministeren en Kommission eller et Udvalg — hvad man nu vil kalde det — paa 27 kloge Mænd, imellem de klogeste var det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, og dette Udvalg sad i mange Maaneder og grundede over, hvorledes man skulde forholde sig, naar den nugældende Lov udløb den 1. Januar. Alle Muligheder stod denne Kommission eller dette Udvalg aaben til at skaffe sig Oplysninger, og der blev ogsaa fremskaffet mange Oplysninger. Der blev